

nedsættes for visse Mellemindtægter, medens den i øvrigt undergaar en forholdsvis betydelig Forhøjelse, men da det angivne Misforhold dog, efter den i Bilag II givne Redegørelse, kun optræder undtagelsesvis, og da Finansministeren har ment at maatte fastholde Skalaen uforandret, har Mindretallet undladt at stille Ændringsforslag herom.

Til § 6 har Finansministeren stillet et Ændringsforslag, som delvis imødekommer Mindretallets principielle Betragtning, nemlig at saadanne Merindtægter, om hvilke det kan godtgøres, at de intet har med Krigen at gøre, ikke skal beskattes efter denne Lov. Imidlertid er de opstillede Undtagelser alt for begrænsede og rammer ikke de talrige Tilfælde, Mindretallet særlig har haft for Øje, nemlig dem, hvor Merindtægten kun fremkommer som Følge af ekstraordinær lav Indtægt eller Tab i de foregaaende Aar, med hvilke der sammenlignes, eller ved akkumulerede Indtægter, f. Eks. Indtægt af en Entreprise, et Handelsforetagende, en Bo-behandling eller lignende, som har strakt sig gennem flere foregaaende Aar, men hvor Indtægten tilfældigvis først kommer til Udbetaling i et Krigsaar. Endvidere Forretninger i naturlig Vækst, hvor Startningsaarene kun har givet ringe eller intet Udbytte, men den normale Indtægt først falder under Krigen uden i øvrigt at have noget med denne at gøre. I disse og lignende Tilfælde er Merindtægten saa langt fra at være et Udtryk for større Skatteevne end en regelmæssigt flydende Indtægt af lignende Højde, at tværtimod det omvendte er Tilfældet. Medens der i en Tid, hvor Krigssituationen medfører saa store forøgede Udgifter for Staten, kan være god Mening i at beskatte de egentlige Krigsindtægter særlig højt, er selve Merindtægten uden Hensyn til, om den staar i Forbindelse med Krigsforholdene eller ej, ikke noget rimeligt Grundlag for en ekstraordinær Beskatning, og en ekstraordinær Skat paa alle Indtægter over en vis Størrelse vilde, naar Forbindelsen mellem Indtægten og Krigssituationen løses, virke langt mere

retfærdigt. Mindretallet har da under Nr. 4 stillet Ændringsforslag om, at Skatten bortfalder eller nedsættes forholdsvis, saafremt den skattepligtige indgiver Andragende derom og overfor Finansministeren kan godtgøre, at hans Merindtægt i Henhold til Loven helt eller delvis skyldes Fortjeneste, som ikke har noget med Krigstilstanden at gøre. — Man har mod denne Ordning anført, at den vilde volde alt for stort administrativt Besvær paa Grund af Vanskeligheden for Finansministeriet ved at skønne over Skatteklagerne. Mindretallet kan imidlertid ikke anse disse Vanskeligheder for uoverstigelige, og det saa meget mindre, som en lignende Ordning som den her foreslaaede er gennemført i begge vore nordiske Nabolande, og der intet foreligger om, at denne Ordning der har voldet uoverstigelige administrative Vanskeligheder.

Et andet *Mindretal* (Wenzel Neergaard) har maattet erkende Vanskelighederne for Administrationen ved at skulle arbejde med en Lov, der forudsætter en Sondring mellem Merindkomster, der er en Følge af Krigen, og anden Merindkomst, og det har derfor i Udvalget kunnet slutte sig til Tanken om en ren Merindkomstskat, men dog kun under Forudsætning af, at de i Lovforslaget foreslaaede Procenter for de forskellige Indkomstgrupper reduceredes, idet Mindretallet gaar ud fra, at det finansielle Udbytte af en ren Merindkomstskat vil blive saa meget større, at nogen Nedsættelse af Procent-skalaen kunde taaes uden at give mindre Udbytte end en Skat udelukkende paa de Merindkomster, der er en Følge af Krigen.

Mindretallet har ikke fundet sig tilfredsstillet ved den foretagne Nedsættelse for Personskattens Vedkommende, idet den kun omfatter de allerstørste Indtægtsgrupper, og har ikke fundet tilstrækkelig Grund til den samtidig foretagne Forhøjelse af Skatten for de skattepligtige Selskaber og Foreninger.

Da Mindretallet ikke i Udvalget har kunnet faa de Betingelser, under hvilke